

Mara

Apele erau amare,cînd poporul a gustat.
Nu putea să beie nimeni,atunci toți s-au întristat.
"Vom pieri!"-cîrtea poporul,de Meriba cînd au dat.
Atunci Moise din pustie,către Domnul a strigat.

Cor:

(:Mara,Mara,Domnul te-a schimbat.
Apă dulce astăzi El ne-a dat.:)

Moise aruncase lemnul,lemnul cel obișnuit,
În acele ape-amare,și pe loc s-au îndulcit.
Dumnezeu îi poruncise,și prorocul a crezut.
Iar în urmă tot poporul apă dulce a băut.

Doamne,ce minune mare!să arunci un lemn tăiat,
Și cînd s-a atins de ape,apele s-au vindecat.
Tot la fel și lemnul verde,schimbă gustul cel amar.
Noi eram amărăciunea,Domnul ne-a-ndulcit prin har.

Căci la Masa și Meriba,deseori și noi cîrtim,
Și spre oalele cu carne,spre Egipt 'napoi privim.
Deși am văzut atîtea semne și minuni și noi,
Deseori fără credință,ca și ei,privim 'napoi.

Amin